

கொல்லிமலை மலையாளி இனமக்களின் திருமணச் சடங்கு முறைகள்

Kollimalai Malayali Inamakkalin Thirumana Sadangu Muraigal

தென்னரசு. கி, தமிழ்த்துறை, கே.பி.ஆர் கலை அறிவியல் மற்றும் ஆராய்ச்சிக் கல்லூரி,
கோயம்புத்தூர் – 641407

Thennarasu. K, Department of Tamil, KPR College of Arts Science and Research,
Coimbatore - 641407.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-8238-3545>

DOI: [10.5281/zenodo.19727813](https://doi.org/10.5281/zenodo.19727813)

Abstract

The social institution of 'marriage' serves as a significant support system in enabling individuals to confront the challenges of human life and attain psychological stability. In this context, the marriage rituals of the Kolli Hills Malayali community are intricately interwoven with a lifestyle rooted in nature and with unique tribal traditions. Far from being mere ceremonial acts, these rituals are centered on values such as simplicity, social cohesion, and the preservation of heritage; thus, they serve to proclaim the cultural identity and social order of this community.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மனித வாழ்வின் சவால்களை எதிர்கொண்டு உளவியல் ரீதியான நிலைத்தன்மையைப் பெற 'திருமணம்' எனும் சமூக கட்டமைப்பு பெரும் துணையாக அமைகிறது. அவ்வகையில், கொல்லிமலை மலையாளி இனமக்களின் திருமணச் சடங்கு முறைகள் இயற்கை சார்ந்த வாழ்வியலோடும், தனித்துவமான பழங்குடியின மரபுகளோடும் பிணைந்துள்ளன. இச்சடங்குகள் வெறும் சடங்குகளாக மட்டுமன்றி எளிமை, சமூக ஒற்றுமை மற்றும் மரபுப் பாதுகாப்பு ஆகிய விழுமியங்களை மையமாகக் கொண்டு, அந்த இனமக்களின் பண்பாட்டு அடையாளத்தையும் சமூக ஒழுங்கையும் பறைசாற்றும் விதமாக அமைந்துள்ளன.

Keywords: திருமணம், கொல்லிமலை, பழங்குடி, மரபு, எளிமை, சமூக ஒற்றுமை, விழுமியம்

முன்னுரை

திருமணம் மனித சமுதாயத்தின் உயிர்த்துடிப்பை தாங்கி நிற்கும் அடிப்படை அமைப்பாகத் திகழ்கிறது. அது இரண்டு மனதுகளை இணைக்கும் உறவாக மட்டுமன்றி,

குடும்பத்தின் உருவாக்கத்தையும், உறவின்மையின் நெகிழ்வான பின்னலையும், சமூக ஒழுங்கின் நிலைத்தன்மையையும் உருவாக்கும் மையத் தளமாக விளங்குகிறது. மனித வாழ்க்கையின் உணர்ச்சி நெகிழ்வுகளையும், பொருளாதார தேவைகளையும், பண்பாட்டு மரபுகளையும் ஆகியவை வாழ்வியல் வடிவத்தை உருவாக்கும் சக்தியாகத் திருமணம் திகழ்கிறது.

சமூகமும் பண்பாடும் இணையும் இடத்தில் திருமணம் ஒரு விழாக்கோலமாக மலர்கிறது. மரபுகள், சடங்குகள், நம்பிக்கைகள் ஆகியவை ஒன்றோடொன்று கலந்துப் பெருக்கெடுக்கும் அந்நிகழ்வு, ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் தனித்துவமான அடையாளமாகத் திகழ்கிறது. வாழ்வியல் சூழலும், மதிப்புக் கோட்பாடுகளும், பாரம்பரியச் சின்னங்களும் இணைந்து வடிவமைக்கும் திருமண நடைமுறைகள், மனித வாழ்வின் பல்வண்ணத் தோற்றங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆகவே, கொல்லிமலை மலையாளி இனமக்களின் திருமணத்தை ஆராய்வது என்பது மனித சமுதாயத்தின் ஆழ்ந்த அமைப்புகளையும் அதன் நுண்ணிய பண்பாட்டு அலைவரிசைகளையும் உணர முயலும் ஒரு பழங்குடி இனமக்களின் பயணமாகத் திகழ்கிறது.

மனித வாழ்வியல் சடங்குகள்

உலகம் தோன்றி பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அன்று முதல் இன்று வரை பரிணாம வளர்ச்சியானது காலத்திற்குக் காலம் மாறுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மனித சமுதாயத்திலும் மனிதனின் வாழ்விடம், தொழில், சமூக அமைப்புகள், இரத்த உறவுமுறை, குடும்பம், தனிமனித வாழ்வின் படிக்கான பிறப்பு, பூப்பு, திருமணம், இறப்பு, சமயம், சடங்கு ஆகியவற்றை பல ஆய்வுகள் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. பல தலைமுறைகள் கடந்த பின்னணியிலும், இச்சடங்குகள் கிராமப்புற மக்களிடம் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. சடங்குகள் முறையாக நடைபெறாத பட்சத்தில் குடும்ப வாழ்வில் பாதிப்புகள் ஏற்படலாம் என்ற மனப்பாங்கு மக்களிடம் இருக்கலாம் என நம்பப்படுகின்றன. இவ்வாறான சடங்கு நடைமுறைகள் குடும்ப நலன் மற்றும் சமூக ஒற்றுமையை நிலைநிறுத்துகின்றன என்ற நம்பிக்கை, நாட்டுப்புற மக்களின் பண்பாட்டு மனப்பான்மையில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளதாக கருதப்படுகின்றது.

திருமணச் சடங்கு

திருமணம் என்பது 'ஆயிரம் காலத்துப் பயிர்' என்று போற்றப்படும். இரு தனிநபர்கள் இணைந்து ஒரு புதிய குடும்ப அமைப்பை உருவாக்கும் உன்னதமான சமூக ஒப்பந்தமாகும். இது வெறும் சடங்கு அல்லது சட்டப்பூர்வமான அங்கீகாரம் மட்டுமல்ல; இரு வேறு மனங்கள், குணங்கள் மற்றும் கனவுகள் ஒன்றிணைந்து பயணிக்கும் நெடிய வாழ்வியல் பயணத்தின் தொடக்கப்புள்ளியாகும். மனித நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியில் குடும்பம் என்ற அடிப்படை அலகை நிலைநிறுத்துவதில் திருமணம் முக்கியப் பங்கு

வகிக்கிறது. சங்க இலக்கியங்கள் முதல் நவீன இலக்கியங்கள் வரை திருமணம் என்பது அன்பின் வெளிப்பாடாகவும், அறத்தின் வழியாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறது. ஒருவருக்கொருவர் துணையாக நின்று, இன்ப துன்பங்களைப் பகிர்ந்து, சமுதாயக் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதே திருமணத்தின் அடிப்படை நோக்கமாக திகழ்கிறது. சுருக்கமாகச் சொன்னால், தனிமனித ஒழுக்கம், சமூகப் பாதுகாப்பு மற்றும் அடுத்த தலைமுறையை உருவாக்குதல் ஆகிய மூன்றையும் இணைக்கும் ஒரு புனிதமான பாலமே திருமணம் ஆகும்.

"கணவனும் மனைவியும் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொண்டு அன்பு பாராட்டி வாழ்க்கையில் ஏற்படும் இன்ப துன்பங்களில் இருவரும் சமபங்கேற்று ஒற்றுமையோடு ஒருமித்த உணர்வுகளோடு வாழ்க்கையின் அறக்கடைமைகளை நிறைவேற்ற உறுதி கொள்ளும் தொடக்க நாளே திருமணமாகும்." என்ற கருத்தினை முனைவர் அ. இராசேந்திரன் கூறியுள்ளார். (அ.இராசேந்திரன், நாட்டுப்புறப்பண்பாட்டு பழம்பெரும் மரபுகள், ப.20)

இலக்கியங்களின் குறிக்கும் திருமணச் சொற்கள்

திருமணம் என்பது மனிதர்கள் தாமே உருவாக்கி நடத்தும் சமூகச் சடங்காகும். திருமணப் பற்றி,

"நல்லோர் நல்லோர் நாடி

வதுவை யர விரும்புதி நீயே"?

'வதுவை' என்ற சொல் ஐங்குறுநூறிலும்,

"விளங்கிழைப் பொலிந்த வேளா மெல்லியற்

சுணங்கணி வனமுலை யவளொடு நாளை

மணம்புகு வைக லாகுத லொன்றோ

ஆரம ருழக்கிய மறங்கிளர் முன்பின்

நீளிலை யெஃக மறுத்த வுடம்பொடு"

'மணம்' என்ற சொல் புறநானூறு என்ற சங்க இலக்கிய நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

இயற்கை எழில் கொஞ்சம் கொல்லிமலைத் திருநாடு, அதன் நில அமைப்பால் மட்டுமல்லாமல், அங்கு வாழும் மக்களின் தனித்துவமான பண்பாட்டு விழுமியங்களாலும் தனித்து நிற்கிறது. குறிப்பாக, இங்கு நடைபெறும் திருமணச் சடங்குகள் ஏனைய சமவெளிப் பகுதிகளின் நடைமுறைகளிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டு, தொன்மத்தின் எச்சங்களை இன்றும் சுமந்து நிற்கின்றன. கொல்லிமலையின் சமூகக் கட்டமைப்பில், குடும்ப மூத்தோர்களால் நிச்சயிக்கப்படும் திருமணங்களே இன்றும் அறநெறியாகக்

கருதப்படுகின்றன. குலப் பெருமை சிதையாமலும், சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் மீறப்படாமலும், சுற்றமும் நட்பும் சூழத் தாரை வார்த்துத் தரப்படும் இத்திருமணங்கள் வெறும் இரு மனங்களின் இணைப்பல்ல; அவை இரு குடும்பங்களின் சமூக ஒப்பந்தமாகப் பார்க்கப்படுகின்றன. இம்முறை, குடும்ப ஒற்றுமையைப் பேணுவதோடு, முன்னோர் வகுத்த வழிமுறைகளை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கடத்தும் பாலமாகவும் அமைகிறது.

பெண் பார்க்கும் நிகழ்வு

பெண் பார்க்கும் நிகழ்வு சிலப்பதிகாரத்திலும் காணலாகமுடிகிறது. கோவலன் - கண்ணகி திருமணத்திற்கு முன்னால், இரு வீட்டாரும் ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்து, குலப் பெருமையையும் செல்வச் செழிப்பையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்த நிகழ்வு இளங்கோவடிகளால் கூறப்படுகின்றது. இதனை,

“இருபெருங் குரவரும் ஒருபெரு நாளால்...

மங்கல நல்வேளை மணம் பேசினர்" (மங்கல வாழ்த்துப் பாடல் - சிலப்பதிகாரம்)

மாநாய்கன் மகளான கண்ணகியை, மாசாத்துவான் மகளான கோவலனுக்குப் பெண் கேட்டுச் சென்றதும், இரு குடும்பங்களின் தகுதிநிலை ஒத்திருந்ததை உறுதி செய்த பின்னரே திருமணம் நடந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

இல்லறம் எனும் நல்லறம் மலர, வித்திடும் முதல் நிகழ்வே 'பெண் பார்த்தல்' என்னும் சீர்மிகு மரபாகும். பெண்ணின் குணநலன்களையும், அங்க அவையங்கள், புறத்தோற்றப் பொலிவையும் கண்டறிவதே இதன் முதன்மை நோக்கம். அதேவேளையில், பெண்ணின் பெற்றோர் வழிவந்த குடிச்சிறப்பு, பொருளாதார வளம் மற்றும் சமுதாய பின்னணி ஆகியவற்றை ஆழமாக அறிந்து, இரு மனங்களும் இரு குடும்பங்களும் ஒருமித்த சம்மதத்துடன் உறவுப் பாலத்தை உறுதி செய்யும் மங்கலத் தொடக்கமாக இப்பண்பாட்டு நிகழ்வு மிளிர்கிறது.

பெண்பார்த்தல் என்பது ஒருமுறை சந்திப்பதோடு நின்றுவிடாமல், நற்குணங்கள் நிறைந்த மணமகளைத் தேடிப் பெற்றோர்கள் பல இடங்களுக்குச் சென்று மேற்கொள்ளும் ஓர் ஆழ்ந்த தேடலாகும். தன் மகனின் இல்லற வாழ்வு சிறக்க, விழிப்புணர்வோடும் பொறுப்புணர்வோடும் இருக்க தகுதியான பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுப்பதையே அவர்கள் முதன்மை இலக்காகக் கொள்கின்றனர். கொல்லிமலை மலையாளி இனமக்களிடமும் திருமண நிகழ்ச்சியில் பெண் பார்க்கும் நிகழ்வு வழக்கத்தில் உள்ளது. தனது உறவு முறைகளான மாமன், அதை குடும்பத்திலும் அல்லது வெளி உறவிலும் பெண்ணை எடுக்கின்றனர்.

சோதிடம் பார்க்கும் நிகழ்வு

பெண்ணைப் பார்த்து பிடித்துவிட்ட பிறகு, இருவருக்கும் பொருத்தம் சரியாக இருப்பின் நல்ல நாள் பார்த்து மணமகனின் உற்றார் உறவினர்கள் மணமகனின்

இல்லத்திற்குச் செல்கின்றனர். அங்கு சான்றோர்கள் கூடியிருக்கும் அவையில் மணமகன் வீட்டார், இவள் எங்கள் வீட்டு மருமகள் என்றும் வேறு எவரும் பெண் கேட்டு வந்தால் சம்மதிக்கக்கூடாது என்றும் செல்லிவிட்டுச் செல்கின்றனர்.

திருமணத்திற்கு அழைக்கும் நிகழ்வு

திருமணம் குறித்த செய்தியை உற்றார் உறவினர்களுக்க்கு நேரில் சென்று அழைக்கும் விதம் பண்டைய காலம் தொட்டே தமிழ்நாட்டில் இருந்து வருகிறது. உற்றார் உறவினர்களை அழைக்கின்ற பொழுது வெற்றிலை, பாக்கு, மஞ்சள் போன்ற மங்கலகரமான பொருட்களை வைத்து அழைக்கின்றனர். தற்போது அச்சு இயந்திரங்கள் வந்து பிறகு தாளில் அச்சிட்டுப் பத்திரிக்கை வாயிலாக திருமணத்திற்கு அழைக்கின்றனர். சமுதாய வாழ்வியல் அமைப்பில், ஒரு குடும்பத்தில் நடைபெறும் இன்பநிகழ்வு தனிப்பட்ட நிகழ்வாக இல்லாமல், சமூக உறவுகளின் ஒருங்கிணைக்கும் பொதுவான நிகழ்வாகக் கருதப்படுகிறது. இதன் அடிப்படையில், பிற குடும்பத்தினரும் கலந்துகொண்டு மணமக்களை வாழ்த்தவேண்டும் என்ற எண்ணப்போக்கு, கிராம மக்களின் மனப்பாங்கு இன்றளவும் நிலைத்திருப்பதை காணமுடிகிறது.

தற்போது காலங்களில் கொல்லிமலைப் பகுதியில் திருமண நிகழ்வுகளுக்கான அழைப்பிதழ்களை அச்சிட்டு வழங்கும் நடைமுறை பரவலாகக் காணப்படுகிறது. இவ்வழைப்பிதழ்களில், அக்குடும்பத்தின் மூத்தோர் தங்கள் குல மரபோடு இணைந்து அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றனர். மேலும், அவர்கள் வழிவந்த வரிசையில் குறிப்பிட்ட நபர்களின் மகனுக்கும் மகளுக்கும் திருமணம் நடைபெறவுள்ளது என்ற தகவல் முறையாகப் பதிவு செய்யப்படுகிறது. அதனுடன், அழைப்பிதழின் பின்புறத்தில் மணமகன் மற்றும் மணமகளின் உறவினர்களின் பெயர்கள் இடம்பெறுகின்றன. குறிப்பாக, ஊர்க்கவுண்டர் பெயரும் சேர்க்கப்படுகின்றது. இதனால், மலையாளி இனமக்களின் அமைப்பில் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் மரியாதை வெளிப்படுத்தும் விதமாக அமைந்துள்ளது.

திருமணம் அழைப்பு பெற்றவர்களே கலந்துகொள்வது என்ற ஒழுங்கு கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. 'அழையாத வீட்டில் நுழையாதே' என்ற முதுமொழி இம்மக்களின் வாழ்வியல் நெறியாக இருந்து, அழைப்பு இன்றிப் பிறர் இல்லங்களில் விருந்தினராகச் செல்லக்கூடாது என்ற சமூக ஒழுக்கத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றது. இத்தகைய நடைமுறைகள், கிராமப் புறத்தின் ஒழுங்கு, மரியாதை மற்றும் உறவியல் கட்டமைப்புகளைப் புரிந்துகொள்ள உதவும் முக்கியமான கூறுகளாக விளங்குகின்றன.

பந்தக்கால் நடும் நிகழ்வு

திருமணம் நடைபெறுவதற்கு மூன்று அல்லது ஐந்து நாட்கள் முன்பு பந்தல்கால் நடுகின்ற வழக்கம் தமிழக மக்களிடையே பரவலாகக் காணப்படுகிறது. திருமணம்

நடைபெறும் இல்லத்தின் முன்பு, நல்ல நாள் நல்ல நேரம் பார்த்து நடப்பதும் கொம்பு பந்தக்கால் அல்லது முகூர்த்தக்கால் என அழைக்கப்படுகிறது; இது மங்கலகரமான சடங்காகக் கருதப்படுகிறது.

கொல்லிமலையில் திருமண நிகழ்வின் போது, திருமணத்திற்கு இரண்டு நாள் முன்னதாக, திருமண முகூர்த்தக்கால் நடப்படுகின்றது. கொல்லிமலையில் திருமண முகூர்த்தக்கால் நடுவதற்கு ஆலமரத்தின் கிளையைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இதை நடுவதற்குக் காரணம் ஆலமரம் போல் குடும்பம் தழைக்க வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையே ஆகும். முதலில் பந்தல் போட கொம்புகளைத்தயார் செய்து, வீட்டின் முன்புநான்கு மூலையில் பந்தல் கொம்பு நடுவதற்கு குழியைத் தோண்டி தயார் நிலையில் வைத்துக்கொள்கின்றனர். அதற்கு முன்பாகவே முகூர்த்தக்கால் நடுவதற்குத் தயார் செய்யப்படுகின்றது. முகூர்த்தக்கால் நட்ட சிறிது நேரத்தில் பந்தல் போடும் பணியைத் தொடங்கி விடுகின்றனர்.

முகூர்த்தக்கால் ஆலமரத்தின் கிளையில் 'கவை' போல் உள்ள கிளையை சுமார் எட்டு அடி முதல் பத்து அடி வரை உயரம் உள்ள கிளையை வெட்டி வருகின்றனர். இம்மரக்கிளையில் கவை கீழ் 'மா' இலையைக் கட்டுகின்றனர். அதன்பிறகு வெள்ளைத்துணியை மஞ்சள் நிறமாக மாற்றி அதன் நவதானியங்கள் இட்டு சிறிய முடிச்சிப் போடுகின்றனர். முடிச்சிப் போட்ட தானியத் துணியைக் 'கவை' கீழ் கட்டப்படுகின்றனர். சந்தனத்தை குழப்பி மூன்று விரல்களால் முகூர்த்தக்கால் முழுவதும் பூசப்படுகின்றது. இந்த முகூர்த்தக்காலை நடுவதற்குப் பந்தல் அமைக்கும் பகுதியின் சனி மூலைப் பகுதியைத் தேர்ந்தெடுத்து பிறகு முகூர்த்தக்காலை நடுகின்றனர்.

கொல்லிமலை மலையாளி இனமக்கள் முகூர்த்தக்கால் நடுகின்ற போது மணமகன் இல்லத்தின் உறவினர்களையும், மாமன் உறவு முறையினரையும் அழைத்து முகூர்த்தக்காலை நடுகின்றனர். முகூர்த்தக்கால் நட்டு முடித்த பிறகு, அந்தக் கொம்பின் கீழே தலைவாழை இலை போட்டு அதில் தேங்காய், வாழைப்பழம், வெற்றிலை, பாக்கு போன்றவற்றை வைத்து இறைவனை வணங்குகின்றனர். திருமண வீட்டார் மண்டியிட்டு இறைவனை வணங்கவேண்டும் என்ற வழக்கம் காலம் காலமாக கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அதன் பிறகு சந்தனப்பொட்டு அங்குள்ள ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வைக்கின்றனர். பின்பு ஊறவைக்கப்பட்ட பச்சரிசியை எடுத்து அனைவருக்கும் கொடுக்கின்றனர்.

பரிசம் போடுதல்

கொல்லிமலை மலையாளி இனமக்கள் திருமணம் உறுதியானதை அடுத்து, இரு வீட்டாரும் உறுதிப்படுத்தும் நிகழ்வு நிச்சயதார்த்தம் அல்லது பரியம் எனப்படுகிறது; இது மணமகன், மணமகள் இருவருக்கும் வேறுவரர்கள் தேடுவதைத் தவிர்க்கும் அதிகாரப்பூர்வ ஒப்பந்தமாகும். முற்காலத்தில் ஓலையில் எழுதப்பட்டதால் 'முகூர்த்தவோலை' என்று அழைக்கப்பட்ட இந்த உறுதிப்பாட்டு ஆவணம், இன்று வெள்ளைத்தாளில் எழுதப்பட்டு

இரு தரப்பு கையொப்பத்துடன் முறைப்படி பரிமாறப்படுகிறது.

வரவேற்பு நிகழ்வு

கொல்லிமலை மலையாளி இனமக்களின் நிச்சயதார்த்தம் திருமணத்திற்கு முதல் நாள்நாள் நடக்கின்றது. இந்நிகழ்ச்சியைக் காலையில் நடத்துவதுதான் இவ்வூர் வழக்கம். மணமகனும் அவரது உறவினர்கள், ஊர்க்கவுண்டர் மற்றும் ஊர் பெரியவர்கள் மணமகள் இல்லத்திற்கு வருகின்றனர். வரும்போது அரிசி, பழம், தேங்காய், இனிப்புப் பொருட்கள், சேலை மற்றும் வளையல் போன்றவற்றைத் தட்டில் வைத்து எடுத்து வருகின்றனர். இவர்களை வாசலில் நிற்க வைத்து ஆரத்தித் தட்டில் மஞ்சளைக் கலக்கி, வெற்றிலையையும், அருகம்புல்லையும் போட்டு மணமகள் வீட்டார் ஆரத்தி எடுக்கின்றனர். வந்தவர்கள் அந்தத் தட்டில் பணம் போடுகின்றார். ஆரத்தித் தண்ணீரை அவர்கள் கால் அருகில் ஊற்றி, தண்ணீரையும் அதன் மேலே ஊற்றி கீழே விழுந்து கும்பிட்டு அவர்களை வீட்டிற்கு அழைக்கிறார்கள்.

நிச்சயம் செய்தல்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் திருமண நிச்சயம் குறித்துப் பெரியபுராணத்தில் காணமுடிகிறது. இரு வீட்டாரும் முறைப்படி ஓலை (தாம்பூலம்) மாற்றிக் கொண்டு திருமணத்தை உறுதி செய்வதை,

"மணம் பேசி முடித்தபின்... மங்கல ஓலை ஏந்தி..."(சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் – பெரியபுராணம் ஓர் ஆய்வு)

இப்பாடல் வழி அறியமுடிகிறது. பெண் வீட்டார் சம்மதம் சொன்னவுடன், ஊர் அறியத் திருமண நாளைக் குறித்து, அதை ஓலையில் எழுதிப் பரிமாறிக் கொள்வது 'நிச்சயதார்த்தத்தின்' ஒரு பகுதியாகக் காணமுடிகிறது.

மணமகன் குடும்பத்தின் உறவினர்கள், ஊர்க்காரர்கள் மற்றும் சில பெரியவர்கள் அமர்ந்திருப்பார்கள். அதேபோன்று மறுபுறம் மணமகளின் உறவினர்கள், ஊர்க்காரர்களும் அமர்ந்திருப்பார்கள். மணமகள் வீட்டார் முன்பு பேசி வைத்த சீர் வரிசையெல்லாம் சரியாக இருக்கிறதா என்று சரி பார்க்கின்றனர். பின்பு மணமகனிடம் இந்தப் பெண்ணைப் பிடித்திருக்கிறதா? வாழ்நாள் முழுவதும் இப்பெண்ணைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கூறுகின்றனர். அதே போன்று மணமகளிடமும் மாப்பிள்ளையைப் பிடித்திருக்கிறதா? என்று கேட்டுவிட்டு, நீயும் இறுதி வரை இவருடன் சேர்ந்து வாழவேண்டும் கூறிய பின்பு நிச்சயம் செய்கின்றனர்.

சீர் செய்யும் முறை

திருமணத்திற்கு முதல் நாள் உறவினர் சீர் கொண்டு வரும் நிகழ்ச்சி இருவர் இல்லத்திலும் நடக்கிறது. மிக நெருங்கிய உறவினர்கள் ஒரு தட்டில் இரண்டு படி

அரிசி, தேங்காய், பழம் போன்றவற்றை வைத்து அதன்மேல் பாத்திரத்தை வைத்து எடுத்து வருகின்றார்கள். பாத்திரத்திற்குப் பூ சுற்றியும் மஞ்சள் கொத்தையும் எடுத்து வருகின்றார்கள். சீர் கொண்டு வரக்கூடியவரை வாசலில் நிற்க வைத்து ஆரத்தி எடுத்து கீழே விழுந்து வணங்கிய பிறகு இல்லத்திற்கு அழைக்கிறார்கள்.

மற்ற உறவினர்களும் ஊர்க்காரர்களும் இரண்டு படி அரிசியைக் கொடுத்துவிட்டு உணவருந்திச் செல்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பழம், தேங்காய், வெற்றிலை போன்றவற்றைக் கொடுத்து அனுப்புகிறார்கள். திருமணத்திற்கு முதல் நாள் பெண்களே அதிகமாக சீர் கொண்டு வந்து கொடுத்துவிட்டு உணவருந்திச் செல்கின்றனர்.

திருமண வரவேற்பு நிகழ்வு

மணமகள் வீட்டார் மணமகன் இல்லத்திற்கு வருகை தரும்போது, அவர்களை வாசலிலேயே நின்று வரவேற்பது கொல்லிமலை மலையாளி இனமக்களின் மரபாகும். மணமகன் குடும்பத்தினர் ஒரு சொம்பு நிறையத் தண்ணீரை மங்கலப் பொருளாக வைத்து, மணமகன் வீட்டாரின் கால்களில் விழுந்து வணங்கி அன்புடன் வரவேற்பார். மணமகளை வீட்டிற்குள் அழைத்துச் செல்வதற்கு முன்பாக வீட்டு வாசலில் நிறுத்தி ஒரு முக்கியமான சடங்கு நடத்தப்படும். அச்சடங்கு ஊர்க்காரர் முன்னிலையில், மணமகள் அணிந்து வந்திருக்கும் அனைத்து நகைகளும் விரிவாகப் பட்டியலிடப்படும். இந்தப் பட்டியல் முறைப்படி வெள்ளைத்தாளில் எழுதப்பட்டு மணமகன் வீட்டாரிடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன.

திருமண நிகழ்வு

கோயில் வழிபாட்டை முடித்து மணமகன் இல்லத்திற்கு திரும்பியதும், மணமகன் வீட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட மாலையை மணமகனின் தாத்தா அல்லது தாய்மாமன் அவருக்கு அணிவித்து சிறப்பிக்கின்றனர். அதனைத் தொடர்ந்து, மணமகள் முறைப்படி மணப்பந்தலுக்கு அழைத்து வரப்படுகிறார். அங்கு மணமகனும் மணமகளும் இணைந்து மணப்பந்தலை மூன்று முறை வலம் வந்து, பின்னர் மணவறையில் அமர வைக்கப்படுகின்றனர்.

அவர்கள் மணவறையைச் சுற்றி வரும் வேளையில், மணமகனின் சகோதரி முக்கியமான சடங்கு செய்கிறாள். அவர்கள் கையில் ஒரு பாயையும், சொம்பு நிறையைத் தண்ணீரையும் ஏந்தி வந்து, மணப்பந்தலின் நான்கு மூலைகளிலும் கட்டப்பட்டுள்ள வாழைக்கன்றுகளின் அடியில் நீரை ஊற்றி மங்கலமாக வழிபடுகின்றார்கள்.

தாலி கட்டுதல்

கொல்லிமலை மலையாளி இனமக்களின் திருமணம் ஊர்க்காரர்களின் முன்னிலையில் நடத்தப்படுகின்றது. மணவறையின் அருகில் பூ, வாழைப்பழம், மஞ்சள், அரிசி, தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு போன்றவை வைக்கப்படும். அதனுடன்

சேர்த்து ஒரு சிறு சட்டியில் ஓமம் வளர்க்க சிறுசிறு குச்சிகள் வைத்திருக்கின்றனர். முதலில் மணமகனின் கழுத்தில் மாலையைப் போடுகின்றனர். இம்மாலையைத்தான் திருமணம் முடிந்தவுடன் சாமி கிணற்றில் போடப்படுகின்றது. ஓமம் பற்ற வைத்த பிறகு பூசாரி தேங்காயை உடைக்கிறார். அனைவரும் இறைவனை வணங்கிவிட்டு தாலியை கும்பிடும்படி கொடுத்து அனுப்புகின்றனர். அனைத்து உறவினர்களும் தாலியைத் தொட்டுக் கும்பிட்டபின் பூசாரிதான் தாலியை எடுத்து கொடுக்கின்றார். மணமகன் கையில் மணமகள் கழுத்தில் மூன்று முடிச்சு போடுகின்றார். தாலிக்குப் பூசாரியே முதலில் சந்தனப்பொட்டும் குங்குமப்பொட்டும் வைக்கின்றார். அதன்பிறகு மணமகன் மணமகளுக்கும், மணமகள் மணமகனுக்கும் பொட்டு வைக்கின்றனர்.

மணமக்களை வாழ்த்துதல்

கொல்லிமலை மலையாளி இனமக்கள் திருமணத்தின் இறுதிச் சடங்குகள், மணமக்களுக்கான சமூக ஆசியையும் அவர்களின் புதிய இல்லறக் கடமைகளையும் உறுதிப்படுத்தும் வகையில் அமைகின்றன. தாலி கட்டிய பின், பூசாரி மணமக்களின் கைகளில் பணத்தைக் கொடுத்து அவரே முதன்முதலாக வாழ்த்துகிறார். அதனைத் தொடர்ந்து உற்றார் உறவினர்கள் முறைப்படி வாழ்த்துகின்றனர்.

வாழ்த்தும் முறையில் 'இயற்கை சார்ந்த குறியீடுகள்' பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. மஞ்சள் நீர் நிரப்பப்பட்ட மங்கலச் சொம்புடன், ஒரு கையில் வெற்றிலையும் மறு கையில் அருகம்புல்லும் ஏந்தி, அவற்றை மங்கல நீரில் நனைத்து மணமக்களின் கை, கால் மற்றும் தலை ஆகிய மூன்று இடங்களில் தொட்டு, மரபுசார்ந்த வாழ்த்துப் பாடல்களைப் பாடி ஆசீர்வதிப்பது இச்சமூகத்தின் தனித்துவமான பண்பாடாக விளங்குகின்றது. இதனைத் தொடர்ந்து, மணமக்கள் மாலைகளை மும்முறை மாற்றிக் கொண்டு, அக்னி சாட்சியாகத் தீயையும் மணவறையையும் மும்முறை வலம் வருகின்றனர். மணமகன் மணமகளின் பாதத்தை அம்மிக்கல்லின் மீது வைத்து மெட்டி அணிவிக்கின்றனர்.

விருந்து கொடுத்தல்

திருமணத்தில் விருந்து என்பது தலையாயக் கடமையாகும். பண்டைக்கால மக்கள் விருந்தோம்பலை ஒரு கடமையாகவே எண்ணி விருந்தினரைப் போற்றி வந்தார்கள். திருமணத்திற்கு வரும் அனைவரையும் இன்முகத்துடன் வரவேற்று விருந்தளித்து வழியனுப்புதல் காலம்தொட்டு நடந்துவரும் நிகழ்ச்சியாகவே உள்ளது என்பதை,

“உழுந்து தலைப்பெய்த கொழுங் களி மிதவை

பெருஞ் சோற்று அமலை நிற்ப நிரை கால்

தண் பெரும் பந்தர்த் தரு மணல் ஞெமிரி

மனை விளக்குறுத்து, மாலை தொடரி”

(அகநானூறு பாடல் - 86)

என்றும்,

“மைப்புற புழுக்கின் நெய்க்கனி வெண்சோறு

வரையா வண்மையொடு புரையோர்ப் பேணி”

(அகநானூறு பாடல் - 136)

அகநானூறு பாடலின் வழி திருமண விருந்து பற்றி செய்தி அறியலாம்.

கொல்லிமலை மலையாளி இனமக்கள் சிலர் திருமணத்தன்று உறவினருக்கு சைவ உணவு போடுகின்றனர். சிலர் திருமணம் முடிந்தவுடன் மதிய உணவிற்கே அசைவ உணவைப் போடுகின்றனர். முக்கிய உணவாகப் பன்றிக்காறி, ஆட்டுக்கறி, கோழிக்கறி போன்றவற்றைச் சமைத்து விருந்தளிக்கின்றனர். இப்பகுதி மக்கள் பன்றிக்கறியையே மிகவும் விரும்பி உண்கின்றனர்.

சம்பந்தம் கலத்தல்

திருமணம் முடிந்த மூன்றாம் நாளில், மணமகள் வீட்டார் உணவு, தேங்காய், பழம், வெற்றிலை, பாக்கு, எலுமிச்சை மற்றும் பாத்திரங்கள் அடங்கிய கூடையுடன் மணமகள் வீட்டிற்குச் செல்வர்; அங்கு அவர்களுக்கு அசைவ விருந்து அளித்து உபசரிக்கப்படும். இதே போன்ற நடைமுறையை மணமகள் வீட்டாரும் மணமகள் வீட்டிற்குச் சென்று செய்வர் அல்லது வசதிக்காக இரு வீட்டாரும் ஒரே நாளிலேயே உணவைப் பரிமாறிக் கொள்வர். இரு குடும்பங்களுக்கு இடையேயான பிணைப்பை உறுதிப்படுத்தும் இந்தச் சடங்கே ‘சம்பந்தம் கலத்தல்’ என்று அழைக்கப்படுகிறது.

முடிவுரை

கொல்லிமலை மலையாளி இனமக்களின் திருமணச் சடங்குகள் என்பது வெறும் சடங்குகளாக மட்டுமில்லாமல், அந்த மண்ணின் இயற்கைச் சூழலோடும் சமூகக் கட்டமைப்போடும் பின்னிப் பிணைந்த ஒரு கலாச்சார அடையாளமாகும். ‘பெண்கேட்டல்’, ‘சம்பந்தம் கலத்தல்’ போன்ற மரபுகள் மூலம் இரு குடும்பங்களுக்கு இடையிலான உறவை உறுதிப்படுத்துவதுடன், அசைவ விருந்து மற்றும் சீர் வரிசைகள் மூலம் தங்களின் விருந்தோம்பல் பண்பையும் அவர்கள் பறைசாற்றுகின்றனர். நவீன மாற்றங்களுக்கு இடையிலும், தங்கள் முன்னோர்கள் வகுத்துத் தந்த இத்தகைய தனித்துவமான வழிமுறைகளைத் தலைமுறை கடந்து போற்றிப் பாதுகாப்பது, அந்த இன மக்களின் ஒற்றுமையையும் பண்பாட்டுச் செழுமையையும் இன்றும் உயிர்ப்புடன் வைத்திருக்கிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. இராசேந்திரன்.அ., நாட்டுப்புறப்பண்பாட்டு பழம்பெரும் மரபுகள், வனிதா பதிப்பகம், தி.நகர், சென்னை - 07.
2. ஞானசம்பந்தன். அ.ச., பெரியபுராணம் ஓர் ஆய்வு, வனிதா பதிப்பகம், தி.நகர்,

சென்னை - 07.

3. கௌமாரீஸ்வரி. எஸ்., (பதி) அகநானூறு - மூலமும் உரையும், சாரதா பதிப்பகம், ராயப்பேட்டை, சென்னை -14.
4. ஒளவை. துரைசாமிப் பிள்ளை., (பதி) ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும், சாரதா பதிப்பகம், ராயப்பேட்டை, சென்னை -14.
5. புலியூர்க் கேசிகன் (தெளி), புறநானூறு மூலமும் உரையும், சாரதா பதிப்பகம், ராயப்பேட்டை, சென்னை -14.
6. புலியூர்க் கேசிகன் (தெளி), சிலப்பதிகாரம், பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை -108.

Reference

1. Rachendran. A., Ancient Traditions of Folk Culture, Vanitha Publications, T. Nagar, Chennai – 07.
2. Gnanasambandan. A. S., A Study of Periyapuram, Vanitha Publications, T. Nagar, Chennai – 07.
3. Kaumareeswari. S., (Ed.) Akananuru – Text and Commentary, Saradha Publications, Royapettah, Chennai – 14.
4. Avvai Duraisamy Pillai (Ed.), Ainkurunuru – Text and Commentary, Saradha Publications, Royapettah, Chennai – 14.
5. Puliyur Kesigan (Explanation), Purananuru – Text and Commentary, Saradha Publications, Royapettah, Chennai – 14.
6. Puliyur Kesigan (Explanation), Silappathikaram, Poompuhar Publications, Chennai – 108.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

தென்னரசு. கி, “கொல்லிமலை மலையாளி இனமக்களின் திருமணச் சடங்கு முறைகள் ” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 6, இதழ் 2, ஏப்ரல் 2026, பக். 41-50

Cite this Article in English

Thennarasu. K, “Kollimalai Malaiyali Inamakkalin Thirumana Sadangu Muraigal” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.6 Issue 2, April 2026, pp. 41-51